

De eerste drie albums van Jonathan waren al zo origineel dat ze zich onderscheidden van alle andere reeksen van Cosey, maar met de volgende drie verhalen – die je nu in handen hebt – is hij nog veel verder gegaan. Geleidelijk aan onthult Cosey zich aan de lezer en nodigt hij die uit om zijn persoonlijke universum te delen, terwijl onder zijn ogen een unieke vertelstijl ontstaat.

INTERVIEW DOOR
ANTOINE MAUREL
FOTO'S EN DOCUMENTEN:
COSEY

< Soms komen monniken en leken, nadat ze meerdere dagen te voet, te paard, of in de laadbak van een vrachtwagen hebben afgelegd, samen voor een ceremonie of een feest rond een klooster.

EEN TEKENAAR IN DE VOETSPOREN VAN ZIJN PERSONAGE

Vanaf het eerste deel onderscheidt Jonathan zich door een heel eigen toon: het “grote avontuur” van de held is vooral innerlijk, en zijn troeven liggen veel meer in zijn kalmte en sereniteit dan in een neiging tot actie, zoals we dat toen verwachtten van de personages uit het weekblad *Kuifje*. Maar *De Wieg van Bodhisattva* zet nog een nieuwe stap.

Ten eerste is dit het eerste album na de eerste reis van Cosey, die in de voetsporen van Jonathan naar Ladakh trok, via Kasjmir. De invloed van deze reis is duidelijk zichtbaar in de decors, die clichés vervangen door echte ervaringen, maar ook in de vele authentieke anekdotes die voortaan in de reeks zullen voorkomen. Zo had Cosey het geluk om de Kalachakra bij te wonen, een heilige ceremonie uit het Tibetaanse boeddhisme. Hij geeft grif toe dat “het feit dat hij daar de dalai lama tegenkwam, zelfs van veraf, de aanleiding was” voor dit vierde deel, waarvan de intrige grotendeels draait om de benoeming van het spirituele en wereldlijke hoofd van Tibet.

Een dergelijk verhaal “dwingt” Cosey om alvast de betrekkingen tussen China en Tibet aan te kaarten: “Het is onmogelijk om vandaag over Tibet te praten zonder de tragedie te vermelden die zich daar sinds 1959 met de Chinese invasie afspeelt. Toch laat deel 2 van de reeks zien dat de Chinese piloot, die verantwoordelijk is voor de dood van Saïcha, niet fundamenteel verschilt van Jonathan en onszelf. Het is het beleid van de regering in Peking dat destructief is. Ik stel het individu altijd boven ideeën. Wat mij interesseert, is het moment waarop hij de ideologie achter zich laat om terug tot zichzelf te komen.”

Het verhaal is dus helemaal geen pamflet, integendeel. Het gaat vooral over geloof en de bergen

^ Mani-muur: stenen met geschilderde of gegraveerde gebeden.

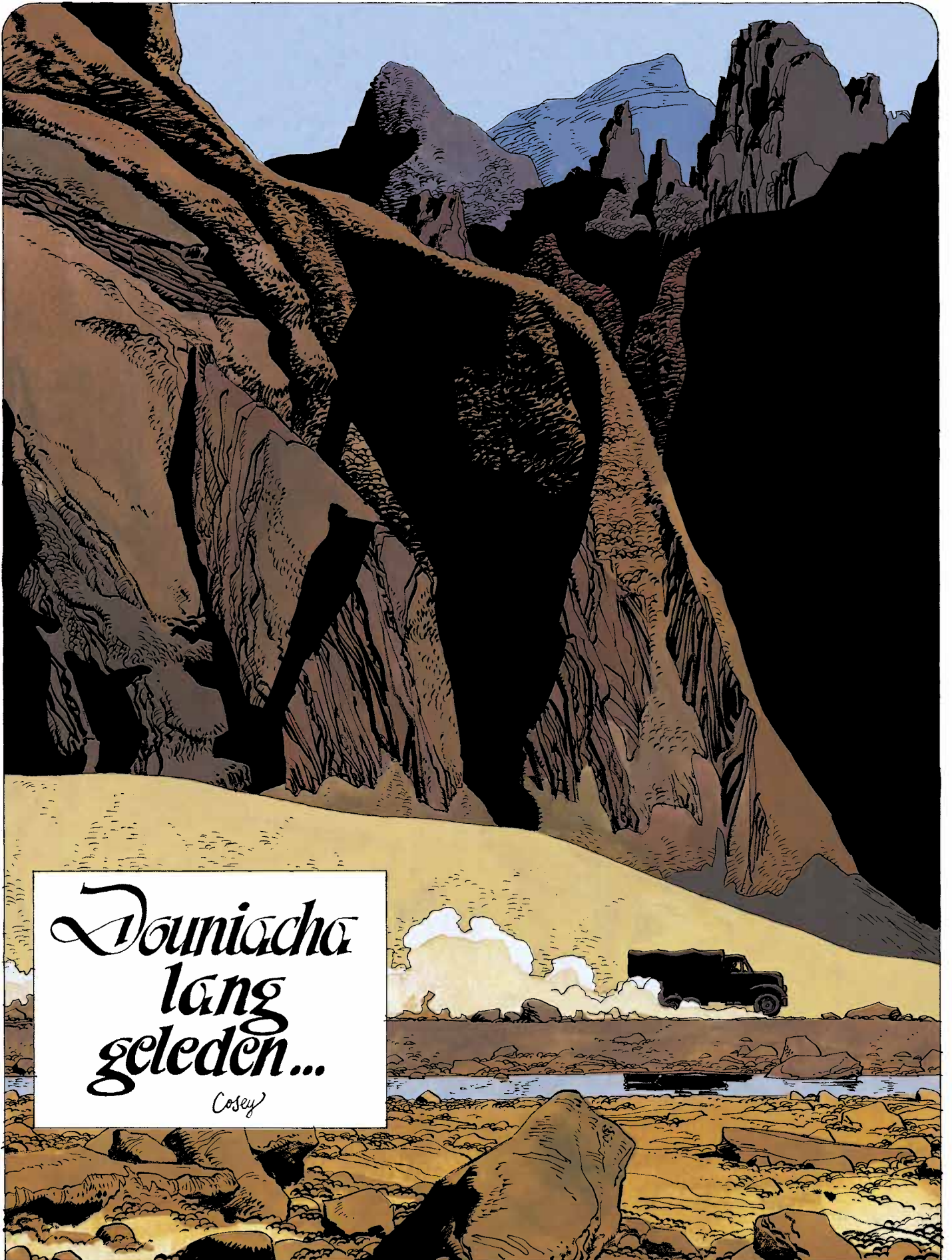
AME PAL

LAMA ASTROLOGUE

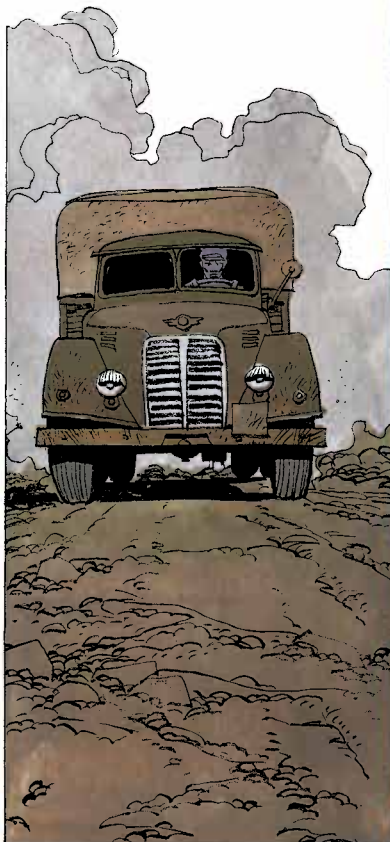
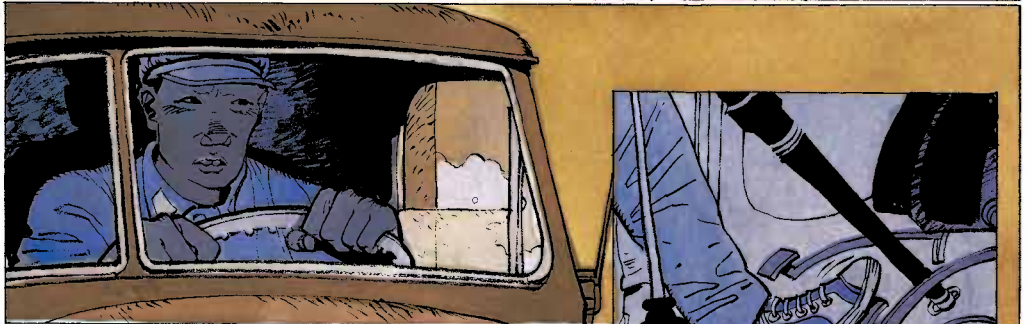
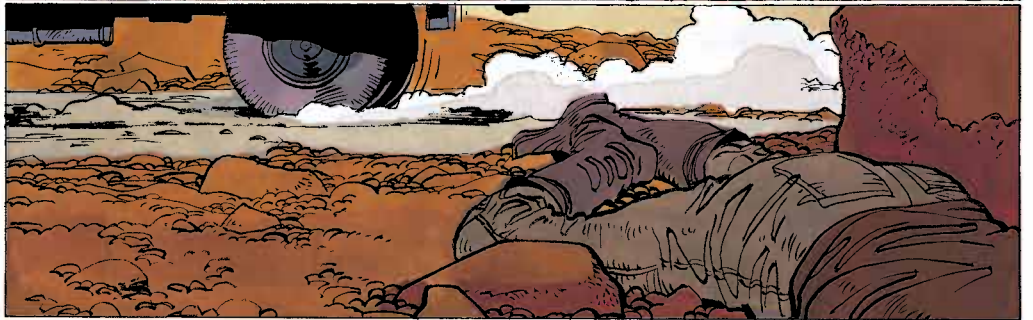
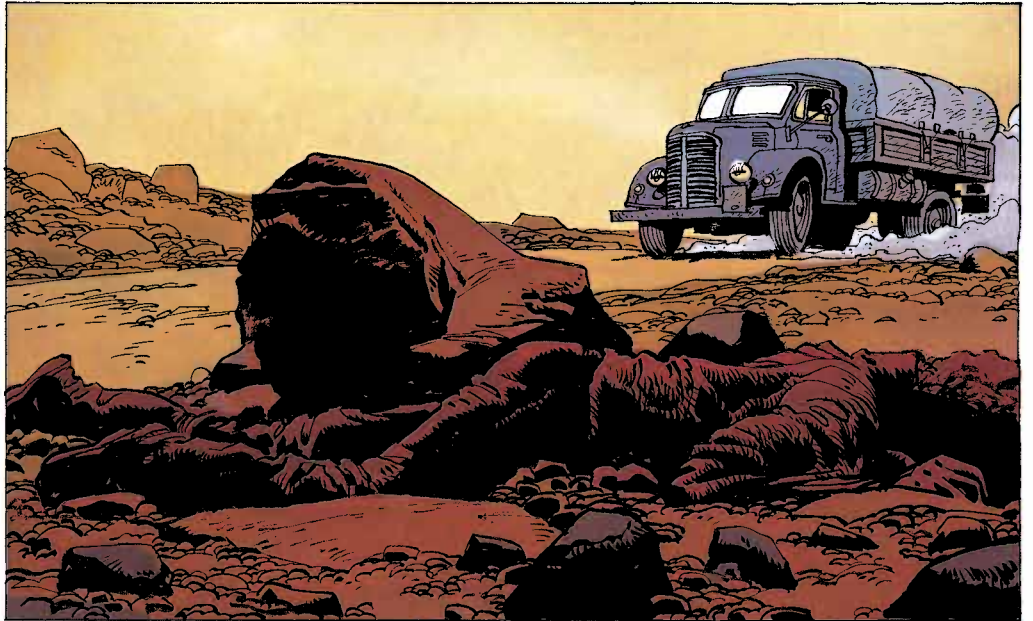

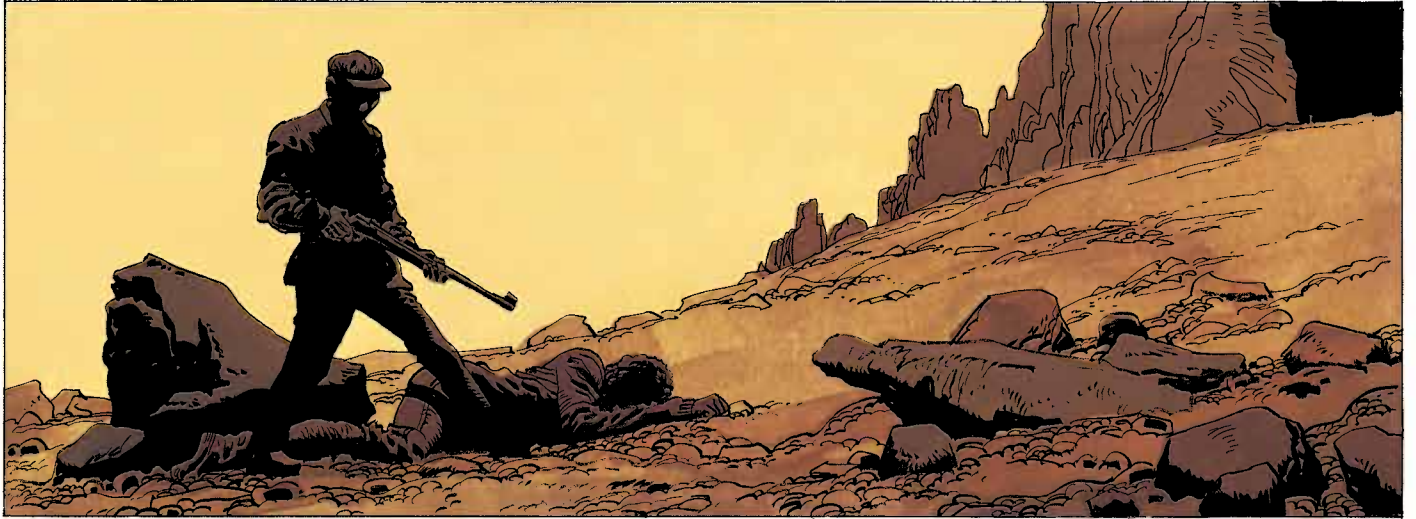
De rust van het kleine
klooster van Shankar,
op de hoogten van Leh,
Ladakh.

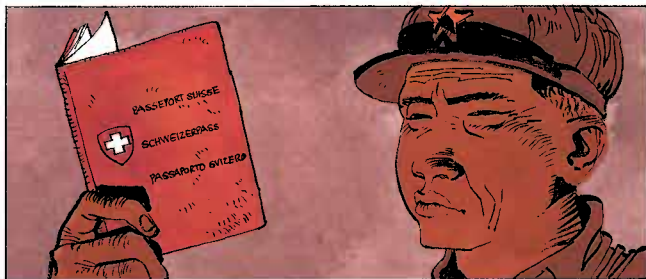

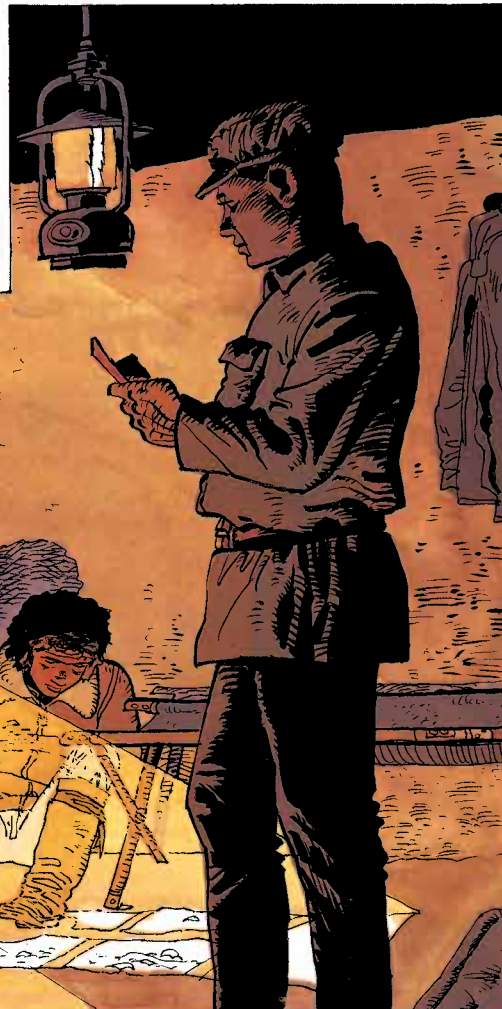
*Douniacha
lang
geleden...*
Cosey

DEGENE DIE DE OFFICIER MOEST ZIJN, LEEK VERBAASD BIJ HET ZIEN VAN DAT PASPOORT, EEN ROOD BOEKJE MET EEN WIT KRUIS. HIJ HAD VAST NOG NOOIT ZOIETS GEZIEN.

NA EVEN NADENKEN BESLOOT HIJ EEN MEERDERE OM ADVIES TE VRAGEN.

DE GEWONDE HAD BEWOGEN.

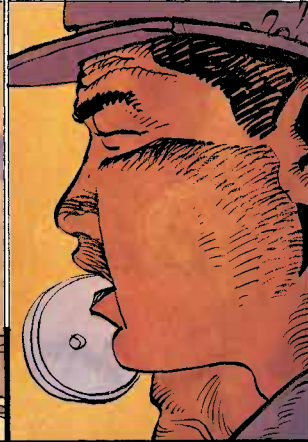
DE GELUIDEN BEREIKTEN HEM DOOR EEN SCHERM VAN HOOFDPIJN... EERST VERWARD EN VORMELOOS, DAARNA STEEDS DUIDELIJKER. HIJ DEED ZIJN OGEN OPEN...

DE SITUATIE
WAS NIET
IDEAAL...

GELUKKIG
BLOEDDE DE
BEENWOND
NIET MEER.
HET VERBAND
HAD HET
GEHOUDEN.
TENMINSTE
EEN GELUK
BIJ EEN
ONGELUK.

MAAR
GEEN WOORD
TE VERSTAAN.
IN VIER DAGEN
HAD HIJ WEINIG
VOORUITGANG
GEBOEKT IN
HET CHINEES...
BEELDEN
KWAMEN VOOR
ZIJN GEEST...
VIER DAGEN
DAARVOOR...

KIJK, DE BEDDING
VAN DE OUDE BEEK...

ALLES
GAAT GOED.
WE BEREIKEN
HET HUTJE
VOOR DE
NACHT...

